

Hiljainen tyttö -elokuvan vaitelias Cáit oppii inhimillisyyden ja huolenpidon merkityksen

Kokonaan iirinkieliseksi tehty elokuva vähätellyn tytön kesästä
sukulaisperheessä jättää jälkeensä lämpimän olon.

”Pieniltä ja arkisilta vaikuttavilla asioilla voi olla ihmisen elämälle
suunnattoman suuri merkitys.”

Antti Selkokari (www.kultturitoimitus.fi) 29.3.2023

1980-luvun alkupuolelle sijoittuvassa *Hiljainen tyttö* -elokuvassa on kuulasta
ajattomuutta. Kalvakas päähenkilö Cáit (**Catherine Clinch**) vaikuttaa pitkine
hiuksineen melkein kuin muistolta, ei nyt aivan haamulta, mutta melkein.
Cáit elää kolmen siskonsa, veljensä ja vanhempiensa kanssa talonrähjässä.
Päätoimisesti alkoholia ja uhkapeliä harrastavan yrmeän isänsä kanssa Cáit
puhuu englantia.

* *

Iirinkieltä puhuva äiti, joka odottaa kuudetta lastaan, pärjää hädin tuskin nykyisenkään katraansa kanssa. Tilanteen helpotukseksi Cáit lähetetään kesäksi etäisten sukulaisten maalaistilalle.

Cáitin kesävanhempina toimii ikääntyneempi pariskunta Eibhlín (**Carrie Crowley**) ja Seán (**Andrew Bennett**). Eibhlín näkee ensisilmäyksellä, että vaitelias ja vähättelyä osakseen saanut Cáit tarvitsee vain vähän huomiota ja huolenpitoa. Juroilta vaikuttava Seán paljastuukin ymmärtäväiseksi ihmiseksi, jolla on paljon yhteistä Cáitin kanssa. Sukulaistalossa sanotaan moneen kertaan, ettei siellä ole salaisuuksia, mutta yhtä sellaista Cáit ei voi olla huomaamatta. Hänen huoneensa seinillä on höyryveturitapetit ja kaapissa pojan vaatteita.

* *

Elokuvan käsikirjoittaja-ohjaaja **Colm Bairéad** ei juuri piittaa perinteisestä tapahtumavetoisesta juonesta, vaan antaa tunteiden kuljettaa tarinaa. Sen Bairéad tekee ihastuttavan hienovaraisesti vailla suurenneltua dramatiikkaa.

Pitkät pätkät elokuvasta kuluvat niin, ettei kukaan sano sanaakaan. Katseet ja hiljaiset eleet kertovat tarpeellisen. Vuonna 2009 syntynyt Catherine Clinch esiintyy pääosassaan suunnattomalla intensiteetillä ja silti vivahteikkaasti.

* *

Kaikkiaan upeiden näyttelijöiden veroisesti elokuvassa on työskennellyt sen kuvaaja **Kate McCullough**. Hän tuo joka kuvaan kerrostuneita sivumerkityksiä niin paljon, että elokuva kasvaa niistä rikkaammaksi kuin onkaan. Elokuva perustuu **Claire Keeganin** suomentamattomaan pienoisoromaaniin *Foster*.

On aivan liian helppoa luulla elokuvaa mitättömäksi, jos siitä puuttuu melodraama. Tähän elokuvaan pitää paneutua kuin taitavasti kirjoitettuun novelliin, jotta näkee oleellisen: pieniltä ja arkisilta vaikuttavilla asioilla voi olla ihmisen elämälle suunnattoman suuri merkitys – ei niiden tapahtuessa, vaan myöhemmin. *Hiljainen tyttö* on harvinaisen lämmin ja kaunis inhimillisten hetkien täyttämä elokuva.